

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
 Ἐσωτερικοῦ
 Ἐτησίᾳ Δραχμῶν 60.—
 Ἐξαμηνος > 30.—
 Ἐξωτερικοῦ
 Ἐτησίᾳ Φρ. Χρυσ. 25
 > Δολλάρια 8

ΡΕΘΥΜΝΟΝ
 ΠΕΜΠΤΗ
 I
 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
 1925

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Ἔτος Α΄.

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ & ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ ΔΡΑΚΑΚΙΣ ΧΗΜΙΚΟΣ

Ἄριθμος 25

ΠΡΟ ΤΩΝ ΚΑΛΠΩΝ

Τὸ Ρεθύμνον ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἐπαρχιακὴ πόλις τοῦ Κράτους εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ διοικῆται ἐπὶ ὀλόκληρον δεκατετραετίαν ὑπὸ δημοτικῶν ἀρχόντων διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Κέντρου ὑποδείξει τῶν ἐκάστοτε κρατούντων πολιτευομένων. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης προελεύσεως τῶν ἐπὶ τόσα ἔτη διοικησάντων τὸν Δήμον Ρεθύμνης εἶνε καταφανῆ, συνοψίζονται δὲ εἰς δύο λέξεις. **Κατάπτωσις καὶ ὀπισθοδρομικότης.** Ἦδη μετὰ δεκατετραετίαν ὁ λαὸς τοῦ Δήμου Ρεθύμνης καλεῖται τὴν 25 τρέχοντος μηνὸς Ὀκτωβρίου ἵνα διὰ τῆς ψήφου τοῦ ἀναδείξει τοὺς καταλλήλους ἀνδρας, τοὺς ἔχοντας τὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν νὰ ὑψηλοποιήσῃ τὰ κοινὰ καὶ νὰ ἀνοξωσιν εὐρεῖς ὄρζοντας προόδου καὶ κινήσεως εἰς τὴν ἀτυχήσαν κατὰ τὸ παρελθόν, εἰς τὴν καθυστερήσαν εἰς πᾶν ἔργον ἐκπολιτιστικὸν καὶ προοδευτικὸν ταύτην πόλιν. Καίτοι δὲ εἶνε ἀκόμη ἐπισημῶς γνωστοὶ οἱ μέλλοντες νὰ θέσωσιν ὑποψηφιότητα, ἐν τούτοις ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι μέχρι τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων θὰ κατέλθουν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα πολλοί, τόσον ἐκ μέρους τῶν ἀποβλεπόντων εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Δημ. Συμβούλου ὅσον καὶ τοῦ Δημάρχου, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ λαὸς θὰ ἐκλέξει τοὺς ἀρίστους μετὰ συνέσεως καὶ περινοίας προσερχόμενος πρὸ τῶν καλῶν, ἀνεπηρέαστος ἀπὸ κάθε κομματικὴν χροιάν καὶ μόνον λαμβάνων ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς τὸ πρόγραμμα ἐκάστου ὑποψηφίου, δι' οὗ οὗτος ἀναλαμβάνει ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τοῦ ἐκλογέως λαοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν δύναμιν ἐκάστου διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῷ προγράμματι τοῦ ὑποσχομένων. Ὄφειλε ὁ λαὸς τοῦ Δήμου Ρεθύμνης νὰ προσέξει εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν

προσώπων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα μέλλουν νὰ διοικήσουν ἐπὶ τριετίαν ὀλόκληρον τὰ κοινὰ καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ πρόοδος τοῦ τόπου. Ὄφειλε ὁ λαὸς νὰ ἀποκαταστήσῃ ἀρχὴν ἀνταξίαν τῶν ἀναγκῶν τῆς πόλεως τῆς τοσαύτης τάσιν ἐχούσης πρὸς πρόοδον λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως ὀπισθοδρομούσης ὅμως ἐξ ἑλλείψεως ἀξίων διοικητῶν. Ἄς λάβῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁ λαὸς ὅτι πᾶσα ἀτυχία θὰ ἔχη ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν διαιώνισιν τῆς μέγχει σήμερον ἐπικρατησάσης ἀθλιότητος εἰς τὴν πόλιν καὶ ὅτι ἀπὸ μίαν ἐκλογὴν θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ζωὴ αὐτῆς.

Ἐκαστος ἐκ τῶν ὑποψηφίων κατὰ καθῆκον ὀφείλει νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν μας τὸ πρόγραμμά του διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἀναλαμβάνῃ ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τοῦ ἐκλογέως λαοῦ, ὁ δὲ λαὸς κρίνων τὸν προγραμματιζόμενον ἐκ τῆς καθόλου κατὰ τὸ παρελθὸν δράσεως αὐτοῦ νὰ δώσῃ πίστιν ἢ καὶ νὰ δυσπιστήσῃ εἰς τὴν εὐλικρίνειαν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐπαγγελιομένων. Τὸ παρελθὸν ἐδίδαξεν ἡμᾶς καὶ πικρὰν πείραν ἔχομεν τῆς ἀθετήσεως πολιτικῶν προγραμμάτων ἀμέσως τὴν ἐπομένην τῶν ἐκλογῶν καὶ οἱ Ρεθύμνιοι θὰ εἶνε ἀξιοὶ τῆς ἀφελείας αὐτῶν ἐὰν παραπλανηθῶσι καὶ τὴν φερόντα ταύτην ὑπὸ διαφόρων ἐπιτηδείων. Διὰ τοῦτο μεγάλη προσοχὴ πρέπει νὰ καταβληθῇ ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας, τῆς ἰκανότητος καὶ εὐθύτητος τῶν ὑποψηφίων, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ σοφοῦ γνωμικοῦ ὅτι «ὁ κακὸς διανοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων οὐδέποτε καλῶς βουλευσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων». (Σωκρ.) καὶ ὅτι «Χρόνος δίκαιον ἀνδρα δείκνυσι μόνος, κακὸν δὲ κἂν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μᾶ». (Σοφοκλ.)

Σ. Δρακάκις

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΕΚΕΥΕΙΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΥ

Τὸ μὴ ἔχειν χρήματα εἶναι εὐεργέτημα, τὸ ὁποῖον χαρίζει ἡ μοῖρα εἰς τοὺς εὐνοουμένους τῆς, τὴν ἀξίαν ὅμως τοῦ ὁποίου οἱ μορφομαλοὶ ἀλλὰ καὶ ἀχάριστοι ἀνθρώποι δὲν γνρίζουν.

Καὶ βεβαίως ὅταν ἔχῃς χρήματα οἱ κληρονόμοι σου, ποῦ δὲν λείπουν ποτέ, εὐχονται ὑπὲρ τῆς ταχείας τελευτῆς σου καὶ ὅσοι μείζονα περιουσίαν κέκτησαι, τοσοῦτο μείζον, διηνεκῆς καὶ ἔμμονος εἶνε ἡ πρὸς τὸν ὕψιστον ἐκπεμπόμενη ὑπ' αὐ-

τῶν δέησις ὑπὲρ ταχείας ἀναπαύσεώς σου. Τοῦτο δὲ οἱ κληρονόμοι σου εὐχόμενοι, δὲν παύουσι ταῦτοχρόνως νὰ προσποιῶνται ὅτι ἐνδιαφέρονται «περὶ τῆς πολυτίμου εἰς αὐτοὺς ὑγείας σου», καὶ σὲ πλησιάζουν, σὲ τριγυρίζουν, σὲ κολακεύουν, σὲ περιβάλλουν με ἐξαιρετικὴν ἀγάπην, συναγωνιζόμενοι μεταξὺ τῶν ποῖος περισσότερο νὰ σοῦ ἐπιδαμύνησιν τὰς περιποιήσεις του. Ἡ θέσεις σου ἀπέναντι τῶν κληρονόμων σου εἶναι πολὺ δύσκολος, καθίσταται δὲ ἀκόμη δυσχερέστερα ἐφ' ὅσον, ἔχων τὴν τέχνην νὰ ὑπεισέρχεσαι εἰς τὰ ἐνδόμηνα τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἐννοεῖς ὅτι πάντα ταῦτα εἶναι ψευδῆ καὶ ὅστε

ὀβροῦλα, πλήρη ὑποκρισίας.

Ὅταν δὲν ἔχῃς περιουσίαν, οὔτε κινήτην οὔτε ἀκίνητον, εἶσαι ἐν τάξει καὶ παρατάξει. Διότι οἱ μὲν συγγενεῖς σου μὴ ἐλπίζοντες ὅτι μετὰ τὴν τελευτὴν σου ἔχουν νὰ βουτήξουν γενναίαν κληρονομικὴν μοῖραν, ἢ δὲν σὲ πλησιάζουν ὀλοτέλα ἢ ἐὰν τις ἐξ αὐτῶν σὲ πλησιάζῃ, ἔχεις τὴν πεποίθησιν ὅτι πράττει τοῦτο ἐξ ἀπλῆς ἐκτιμήσεως πρὸς τὸ ἄτομόν σου καὶ ἐξ ἀγάπης ἀδούλου καὶ ἀκραιφνοῦς. Ταῦτα περὶ τῶν κληρονόμων σου ἀποβλεπόντων εἰς τὸν θάνατόν σου, ὡς εἰς σάνίδα σωτηρίας, ὁ ναυαγός.

Ἀπ' δὲ τοὺς ξένους καὶ ἀσχετοὺς πρὸς σὲ πάσης συγγενείας εἴτε ἐξ ἀγχεσίας εἴτε ἐκ κηδεστίας, δὲν ἔχεις νὰ φραβήθῃς τίποτε.

Ὅπως δὲ ποτε καθεὶς ἀνθρώπος ἐξεφρονῶν καὶ ὡς τοιοῦτος προβλέπων τὰ μέλλοντα γενέσθαι ὀφείλει βεβαίως νὰ κανονίξῃ τὰ πράγματα πρὸ τοῦ θανάτου του εἰς τρόπον ὅστε οἱ κληρονόμοι του νὰ μὴ μαλόνουν κατὰ τὴν διανομὴν τῆς καταλειπομένης μετὰ θάνατον περιουσίας του μικρᾶς ἢ μεγάλης.

Ἀπὸ τῆς σκέψεως ταύτης ὀρηθεῖς καὶ ὑποπτέων ταχεῖαν τελευτὴν τοῦ βίου, ὡς ὁ Δαρεῖος, καὶ τὴν ἀναπόφευκτον παράδοσιν τοῦσαρκίου μου εἰς χεῖρας τοῦ Χαριδήμου, ἐκάλεσα τὴν Παρυσάτιαν καὶ ὄκλαδὸν ἐπὶ τῆς κλίνης καθίσας τῆς εἶπα:

—Φέρε μὲ κάλλη χαρτί, σὲ παρακαλῶ, καὶ τὰ λοιπὰ χρεῖώδη πρὸς γραφὴν. Καὶ αὐτίκα προσεκομίσθησαν. Ἦρχισα νὰ γράφω ὡς ἔξῃς.

Ἡ Διαθήκη μου. Ἐγὼ ὁ ὑπογεγραμμένος Βήττα, νόμιμος υἱὸς τῆς Ἄλφα καὶ τοῦ Δέλτα, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, κάτοικος τῆς πόλεως Ρεθύμνης, ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ μητρώα τοῦ ὀμωνύμου Δήμου ὑπ' αἴξ. ἀριθ. 247 καὶ ἔτος γεννήσεως 1885, σφᾶς ἔχων τὰς φρένας, καθὼς τοῦλάχιστον ἐγὼ νομίζω, ὑποπτέων τελευτὴν τοῦ βίου συντάσσω τὴν παροῦσαν Διαθήκην μου οἰκιοθελῶς καὶ ἀνεπηρέαστος ἐπὶ τῷ τέλει πρώτον, νὰ διευκολύνω τοὺς κληρονόμους μου εἰς τὴν διανομὴν τῆς ὑπ' ἐμοῦ καταλειπομένης κληρονομίας πρὸς ἀποφυγὴν διαπληκτισμῶν μεταξὺ τῶν καὶ δεύτερον νὰ διαθέσω τὰ τῆς περιουσίας μου μετὰ τὸ μέτρον τῆς συμπαθείας, τὴν ὁποῖαν τρέφω ἐνὶ ἐκάστῳ. Παρακαλῶ δὲ νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ γράμμα, ἀπαρραβίστως καὶ ἀπαραλλάκτως ἡ ἰδιόχειρος αὐτῆς Διαθήκη μου διότι ἡτελευταία, τοῦλάχιστον, θέλησις τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ εἶνε σεβαστῆ. Ἐκτελεσάς τῆς παρουσίας μου διορίζω τὸν φίλον μου κ. Νίκον Μιράνταν κατοικοδημότην Ρεθύμνης, εἰς τὸν ὁποῖον πρὸς ἰκανοποίησιν τῶν κόπων καὶ φροντίδων του, ἐγκαταλείπω ὅλα τὰ βιβλία μου δεμένα καὶ ἄδετα καὶ τὸν ἐπίσης φίλον μου κ. Α. Κ. μετὰ τὴν παράκλησιν νὰ δεχθῇ πρὸς πληρωμὴν τῶν κόπων του τὰ ὑπόλοιπα χαρτοσάκκουλα τῆς βιβλιοθήκης μου...

Ἐνθάδε ἐσταμάτησα διὰ νὰ σκεφθῶ τὸν ἀριθμὸν τῶν κληρονόμων μου καὶ τί ἔχω νὰ διαθέσω δι' αὐτοὺς. Ἐπειδὴ δὲ μετ' ὀλίγων δευτερολέπτων σκέψιν εἶδα ὅτι ἡ ἀξία τῶν πρὸς διάθεσιν δὲν ὑπερέβαινε τὰ ἔξοδα τῆς ἐκφορᾶς, ὅστε κἂν τῶν σκαφτικῶν δικαιωμάτων τοῦ Χαριδήμου, ἐπανέθηκα τὸν κάλαμον παρρητιθεὶς τῆς ἰδέας περὶ Διαθήκης καὶ μετεπήδησα αὐτίκα εἰς τὴν σκέψιν ὅτι οἱ ἔχοντες ἐπ' ἐμὲ κληρο-

μικὰ δικαιώματα δὲν ἔχουν νὰ κάμουν τίποτε καλύτερον, φρονιμώτερον καὶ δι' αὐτοὺς συμφερότερον, ἢ νὰ ἀναχωρήσουν μακρὰν τῆς Ρεθύμνης κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου μου ἵνα ἀποφύγῃσι τὴν πληρωμὴν ἐξόδων τῆς κηδείας μου, ἐγχειρίζοντες σημεῖωμα πρὸς δημοσίευσιν, δι' οὗ νὰ ἀποποιῶνται τὴν κληρονομίαν τοῦ ἀποβιώσαντος προσφυλοῦς αὐτῶν Βήττα.

ΒΗΤΤΑ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΟ ΤΖΑΜΙ

Ἀποδειχθείσης ἀδηρίτως τῆς Χριστιανικότητος τοῦ Τεμένους τῆς Νερατζῆς ἀπὸ ὅσα ἡ ἐφημερὶς αὐτῆ ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς, πᾶσα περαιτέρω συζήτησις περὶ θεατροποιήσεως τοῦτου ἀποκλείεται. Πᾶσα συνεπῶς ἐπὶ πλέον συζήτησις ὡς καὶ ἡ ἐκκρεμότης ἀκόμη αὐτῆτοῦ ζητήματος, ἀποτελεῖ βεβήλωσιν, τὴν ὁποῖαν ὁ ἐν ἀδημονίᾳ διατελὼν ὑγείης λαὸς, ὁ μήπω θερησκευτικῶς διαφθαρεὶς λαὸς, δὲν ἀνέχεται, ἀλλ' ἀναμένει τὴν ὅσον οἶόν τε τάχιστα διάλυσιν τῆς συμβάσεως μεταξὺ ἠλεκτρικῆς Ἐταιρείας καὶ Γραφείου ἀνταλλαγῆς.

Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον προτάσει ἡ συνάδελφος «Δημοκρατία» τῆς πληθύς τοῦτέστιν ναῶν οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων ἀργοῦν δι' ἑλλειψιν πιστῶν, δὲν εἶνε ἰσχυρὸς τόσον ὅστε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν μετατροπὴν τῶν ἱερῶν τεμενῶν εἰς θέατρα καὶ ἐπὶ τῆς ἱεροῦς τραπέζης, ἐφ' ἧς ἄλλοτε ἐτελεῖτο ἡ ἱερὰ μυσταγωγία νὰ διδάσκωνται ἔργα τῆς σημερινῆς θεατρικῆς φιλολογίας, ἔργα τῶν διαφόρων **Πιέρ Λοτὴν** καὶ τῶν ἄλλων **λωτοφάγων**, οἵτινες λωτοὺς φάγοντες ἐπελάθοντο τῶν πατρῶν. Ὁ ὑγείης λαὸς, τοῦ ὁποίου τὴν γνώμην καὶ τὸ θερησκευτικὸν αἰσθημα ἀπηχοῦμεν, φρονεῖ ὅτι, πᾶν ἱερὸν Τέμενος, τὸ ὁποῖον «ἐπάτησε καὶ ἐμόλυνε Ἀγαρινὸ ποδάρι καὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἄρπαξεν ἀλλόθρησκος τὴν χάρη» (Παράσχος) δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μεταβληθῇ εἰς θέατρον, ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλὰ νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς ἄλλα κοινωφελῆ καὶ φιλανθρωπικὰ ἔργα χωρὶς νὰ μεταλλαγῇ ἡ μορφή τῆς Ἐκκλησίας. Φρονεῖ ὁ λαὸς οὗτος ὅτι ἡ ἱερότης τῶν λαῶν τούτων πρέπει νὰ διαφυλαχθῇ ἀμόλυντος καὶ ὁ ρυθμὸς τῶν Ἐκκλησιῶν νὰ μείνῃ ἀμετάβλητος, ὡς τὸν μετήλλαξαν οἱ βάρβαροι κατακτηταί, ἵνα αἱ ἐπερχόμενα γενεαί, ἀπὸ τὰ δυσθεώρητα βάρβα τοῦ χαίνοντος βαράθρου εἰς τὰ ὁποῖα μοιραίως ὀδηγεῖται ἡ ἀνθρωπότης, ἀναβλέψωσι μίαν ἡμέραν καίμετανοοῦσαι διὰ τὰς